

وحدت ایران = سرافرازی ایران

احمد رضا مجیدی (یارا)

انسان موجودی است اجتماعی و نیازمند به یکدیگر آدمی از آغاز زندگانی به زودی دریافت که تنهایی سخت و زجرآور است و برای زندگی بهتر نیازمند گروه و اجتماع است. با تشکیل گروه‌ها و اجتماع دریافت که بسیار راحت‌تر می‌تواند زندگی کند، شکار کند، از خود محافظت کند و... تا به امروز که دنیایی متمدن و به‌سوی آینده‌ای روشن ساخت. بی‌شک اینک بیش از هر زمان دیگر خود را به اجتماع و همکاری و همیاری نیازمند و محتاج می‌بیند. تاریخ‌گواه خوبی است. هرگاه آدمی در اجتماع خود گروه‌های همسو و متحد تشکیل داده، رو به ترقی و پیشرفت نهاده است. با کمال تاسف امروزه در هنر ایران که نه در هنر؛ در همه‌ی زمینه‌های علمی و فنی و دانش، بزرگان و استادان ایران زمین اگر نگوئیم دچار غرور و خود بزرگ‌بینی هستند که در واقع چنین نیز نیست، اما دچار گرفتاری‌ها و مشغله‌ی بسیار کار و زندگی هستند که نمی‌توانند یا کم‌تر می‌توانند گردهم آمده و به‌صورت گروهی و جمعی - به‌قول بیگانگان تیم ورک - به تحقیق و کار و پژوهش و ارتقای سطح دانش خود و جامعه و علم و هنر جهانی بپردازند.

دانشمند و هنرمند کم نداریم، بلکه به‌دلیل عدم برنامه‌ریزی‌ها و فراهم کردن امکان‌ها و رفع دشواری‌ها، قادر به بهره‌جویی عالی از ایشان نیستیم. در بیش‌تر فعالیت‌های علمی جهان بی‌شک نام دانشمندان ایرانی درخشش خاص دارد که در

گوشه گوشه‌ی دنیا پر اکنده‌اند. چه خوب می‌شود از یک سو با تهیه‌ی امکان‌های لازم و نیز رفع دشواری‌های مردان و زنان بزرگ و برنامه‌ریزی‌های کلان و اصولی و هدف‌مندی‌های عالی در صدد گردآوری ایشان در سرزمین مادری خود و ساخت ایرانی‌آباد و بزرگ بکوشیم و از سوی دیگر دانشمندان - هنرمندان و استادان مرد و زن بزرگ ایران خود دست در دست هم دهند و با همکاری و همیاری به آن‌چه سال‌هاست از آن دورند و حق مسلم آنان است، دست یابند.

بی‌تردید برخی آثار شخصی و خصوصی است و اتحاد جمعی را نیاز نیست، گرچه آن را نیز می‌توان از همیاران و همکاران نظر جست و در انتها نظر شخصی اعمال کرد، اما بسیاری آثار، شخصی و خصوصی نیست و نیازمند همفکری و همیاری جمعی؛ کارکشته و پیر طریقت آن علم است.

تحقیق این امر (اجماع گروه‌های مختلف علمی، فرهنگی، ادبی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، صنعتی، ورزشی، هنری و...) نیازمند دو کارکرد اجتماع است. نخست کوشش و تلاش بی‌دریغ انجمن‌ها و سازمان‌ها، بنیادها و ارگان‌ها و مراکز علمی و فرهنگی و در نهایت دولت جهت تتبع و پژوهش در بنیادهای اندیشه و گردآوری استادان، محققان، دانش‌پژوهان و هنرمندان علاقه‌مند را می‌طلبد. دوم نیازمند گذشت و اتحاد و همکاری دانشمندان و استادان و هنرمندان عزیز در جهت ایجاد تشکل‌های منسجم و همسو به‌دور از هرگونه اختلاف‌های سیاسی، عقیدتی و شخصی است.

در زمینه‌های مختلف علمی، فرهنگی و... ایجاد زیرساخت‌های موردنظر و رفع دشواری‌ها و تهیه‌ی امکان‌ها و مقدمات لازم از جانب همه‌ی ارگان‌ها و سازمان‌ها و دولت می‌تواند در بلندمدت اثربخش و مفید باشد. و البته نیازمند داشتن صبر، تحمل، حوصله، خلاقیت صداقت، راستی و سرمایه‌گذاری، تشویق و حمایت همه‌جانبه، به‌دور از هرگونه جناح‌بندی و سودجویی شخصی از جانب عموم مردم در همه‌ی رشته‌ها فارغ از بدگمانی‌ها، کارشکنی‌ها، تفرقه‌ها و کج‌اندیشی‌هاست. کشوری غنی از لحاظ نیروی انسانی و دانشمند، اندیشه، سرمایه، مواد اولیه،

سنن و آیین، تنوع موضوعات، پشتوانه‌ی قوی علمی و فنی گذشته و همه و همه داریم، که نیازمند همت و شهامت گروهی است.

هم اگر بگوییم همه‌ی دانشمندان، استادان و هنرمندان ایران بزرگ مشغول و فعالند؛ که به‌گراف نگفته‌ایم، انفرادی و شخصی است و اگر به‌تحقیق می‌پردازند فردی است یا چندتن از شاگردان فعال تازه‌کار و نوپا به‌ایشان کمک می‌رسانند، نه جمعی از استادان تمام پایه‌ی ایران. و اگر همفکری مختصری نیز صورت می‌گیرد، بسیار جزئی و فرعی است. کارهای انفرادی باعث خستگی و گاه دل‌زدگی از کار است، اما اتحاد و همکاری باعث تلاش و موفقیت روزافزون.

اگر در همه‌ی جنبه‌های استادان و دانشمندان بلندپایه‌ی گردهم آیند و تشکیل تیم‌ها و گروه‌های علمی و فرهنگی و هنری و ورزشی و... بدهند و شاگردان و جوانان پرشور و مستعد را نیز به‌کمک و یاری بطلبند، بی‌شک به‌همان درجه از علم، دانش، فن، و هنری دست خواهیم یافت که روزگاری سرآمد همه‌ی جهانیان بوده‌ایم. به‌یقین بار دیگر خواهیم توانست پرچم علم، دانش، فن، و هنر خویش را بر قله‌های رفیع دانش جهان به‌اهتراز درآوریم. این امر جای فعالیت وسیع دارد. در سال‌های اخیر شاهد تعدادی از تشکلهای گروه‌های استادان و دانشمندان بودیم که بسیار موفقیت‌آمیز نیز بوده است. حتا برخی در کوتاه مدت توانسته‌اند به‌وزنه‌ای قوی و توانمند در عالم علم تبدیل شوند. که آن خود قطره‌ای از دریای بی‌کران ایران زمین است.

گروهی از دانشمندان گردهم آمده و با تلاش یک‌دیگر و جمعی؛ در زمینه‌ی رایانه و مسابقات جهانی به‌موفقیت‌های بزرگ دست یافتند و دیگر نمونه‌های موفقیت‌آفرین... ضمن تشکر و خسته نباشید فراوان به‌آن عزیزان می‌توان این تجربه‌ها را در همه‌ی زمینه‌های علمی، ادبی، هنری، ورزشی، نظامی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و... دیگر نیز اعمال کرد و آن‌گاه به‌نتایج بزرگ آن پی‌برد.

چه می‌شود اگر همه‌ی هنرمندان، دانشمندان، استادانی که مقام و قدرتی دارند، با از خودگذشتگی، تشکیلاتی گروهی فراهم آورند و از همه‌ی هنرمندان،

فرهیختگان و استادان گمنام که به‌واقع در نقاط بسیار دور فقیر به‌سر می‌برند و به‌تلاش فردی سرگرم؛ کمک و یاری بگیرند؛ از علم و دانش مردان و زنانی که در گوشه‌ی تنهایی به‌دلایل مختلف و بسیار، بی‌بهره و ثمر مانده‌اند - چنان‌که وسایل ارتباطی امروز نیز با اندک سرمایه‌گذاری راهبردهای بسیار ایجاد می‌کند - استفاده کنند و علم، هنر، فن و دانش ایران را به‌اعلا درجه‌ی خود رسانده و آن را به‌همه‌ی جهانیان معرفی و ارایه کنند.

برای نمونه در موسیقی اگر تعدادی از پیران و استادان بلندپایه‌ی گردهم آیند و از نوآموزان پرشور و فعال نیز کمک گیرند، خواهند توانست به‌عالمی نواز موسیقی دست یابند و آواها و نواهایی ایجاد کنند که تا به‌حال گوش هیچ بشر خاکی به‌آن تلطیف نشده باشد، و ردیف و موسیقی ایرانی را در اوج قله‌های موسیقی دنیا بنشانند یا جمعی از استادان و کهنه‌کاران رنگ و طرح در زیر یک پرچم جمع شده و با تلاش و همفکری به‌ارتقای هنر نقش و رنگ و نقاشی ایران زمین پردازند.

در صنایع و فنون چه می‌شود اگر اتحادهای عظیم میان صنایع و استادان فن بیش از آن‌چه هست ایجاد شود؛ گردهم آیند، با تلاش و همفکری به‌صنایع، رونقی جهانی ببخشند. چرا با وجود این‌همه استاد و متخصص، استعداد و خلاقیت و نیروی فعال انسانی و گذشت سال‌ها صنایع ایران باید باز محتاج صنایع بیگانه باشد؟

در ورزش ما با وجود همه‌ی استعدادهای خلاقیت‌ها و نیروی ورزشی فعال، تنها شاهد درخشش ستاره‌های تک در ورزش جهان هستیم. چرا نباید اختلاف‌ها و سودجویی‌های شخصی را کنار گذاریم و تنها به‌اهم موضوع بپردازیم؟ گاه اختلاف‌های گوناگون و جدایی و برنامه‌های ناصحیح باعث رکود و حتا خاموشی ستاره‌های تک نیز شده است.

در علوم، فرهنگ و فنون دیگر نیز... که از حوصله‌ی این مقاله بیرون است. مقصود از تشکیل گروه‌ها و گردهم آمدن دانشمندان بحث و مجادله‌ی تنها نیست. بلکه هدف رسیدن به‌اتحاد در امور و نتیجه‌گیری از مباحث و مجادله‌ها و

گفتمان‌هاست به‌گونه‌ای که به‌راهبردی موثر در همه‌ی زمینه‌ها و کاربردی کردن اندیشه‌ها و گفتارها بینجامد و به‌دانشی تعامل‌گرا و کاربردی برسیم. آن‌گاه نتیجه را در عمل ببینیم و‌گرنه بحث و انتقاد و تذکر و گفتار بی‌عمل بسیار است.

تحقق اتحاد جمعی و فراهم آمدن شکل‌های موفق یاد شده، باعث رشد و ترقی دانش علمی کشور، رشد صنایع و فنون، ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و فراوان، دسترسی به‌بازارهای تجاری دنیا، بالا بردن هنر و فرهنگ، رشد درآمد و افزایش ثروت ملی و شخصی کشور، بالا رفتن سطح زندگی عمومی مردم، رفاه عمومی و بسیاری دیگر و از همه مهم‌تر پایداری و ثبات، استقلال، خودکفایی و آبادانی کشور عزیزمان ایران خواهد شد.

مادام تا ما همه تک رو، تک‌اندیش و سودجو هستیم، بی‌شک دستاوردهایی اندک و جزئی و تکی خواهیم داشت، شکست‌پذیر و ساکن خواهیم بود. چه بسا به‌دلیل کوتاهی عمر، اندیشه و عمل خوب و عالی ما نیمه مانده و هرگز به‌ثمر نرسد. پس بیایید همه دست در دست‌های هم‌گذاریم کاری بس عظیم و بزرگ در زمینه‌ی علم و دانش و فرهنگ خویش انجام دهیم همه با هم؛ کل و جز.

همچنان که همیشه گفته‌اند یک دست صدا ندارد؛ دو چشم بهتر از یک چشم می‌بیند و دو عقل بهتر و بیش‌تر از یک عقل در می‌یابد؛ همه و همه گویای همکاری، همفکری و اتحاد آدمیان برای ترقی و پیشرفت شخصی و اجتماعی است.

امروز دنیا به‌فکر ایجاد دهکده‌ی جهانی و جهانی‌سازی است و ما...؟! پس بیایید دست در دست هم دهیم به‌مهر - میهن خویش را کنیم آباد. پیش به‌سوی ایرانی متحد، قدرتمند، ثروتمند، مستقل، آزاد و آباد.